

КИТАНЪ ДОЖДЪ

„Учителството има твърде малко представители въ трето царство“ казва въ предговора на своята книжка Отъ сутринъ до вечеръ Китанъ Дождъ, единъ отъ младите поети, ~~сѣ~~ ^{чиито} които се знае само че той е билъ някъде въ провинцията народенъ учителъ, че е получавалъ преди две години, и че е укралъ въ мизерна Следъ получаване му — 1907 — единъ неговъ другаръ издава друга книга неговъ стихове и бележки за единъ романъ, въ стилъ на Яковеновия Нилъч Лиле, въ който, види се явно, авторъ е искалъ да изобрази своята душевна криза, своите настроения, а презъ тяхъ настроенията и душевната криза на съвременната младежъ, неориентиранъ въ живота и не установенъ въ себе си, която гони идеали които не разбира и се зема за решени обществени задачи за които се искатъ и друго време и по-други сили. Хероя е народенъ учителъ, непримиримъ социал-демократъ, който доказва до съзнание че е станалъ такъв, тъй отъ мързела да мисли и отъ страхъ, предъ живота, както други ставатъ постраници и подвикници на друга религия, и че работнишкия въпрос — единъ отъ сериозните въпроси на живота — не е таблица съ която се решаватъ логаритмите на живота. Мързела го вкарва въ кошарата на социализма; но въ тая кошара, гъсто натъпкана съ селски учители и лекопаванни градски ченета, хероя обхваща такова скука, на която той е изпитвалъ само на училищния чинъ, когато учителя по роднински разправя че глагола не е съществително, а „допълнението въ изречението за движенията“ се познавали по въпросите: какъ? какво? що? защо? и тъй позабив. Бележките сж твърде откъснени, невярно писани, и въ една отъ тяхъ се казва че хероя си купилъ револверъ. Види се, револвера е шиял да реши нерешеното, да не бе го превърналъ възвѣстъ. Стиховете въ тая книжка — наречена отъ издателя й На другъ брягъ — иматъ абсолютно нищо общо съ стиховете отъ първата му книга. Какъ тая книга има и приготвѣнъ предговоръ, който на времето си направя не малко шумъ, по вестниците, а особно между учителството. И той не е довършенъ. Въ тоя предговоръ автора се опитва, по доста оригиналенъ начинъ, да различи три живота на тоя святъ, отъ които единъ е „живота на фантазията.“ „Живота на фантазията, казва той, — е живота на културата, —

Въ предговора: Знае се, че авторъ е билъ учителъ, а не поетъ. Стиховете са написани въ 1907 г. отъ Китанъ Дождъ. Книжката е издадена отъ „Свѣтъ“ въ 1908 г. Въ предговора се казва, че авторъ е билъ учителъ, а не поетъ. Стиховете са написани въ 1907 г. отъ Китанъ Дождъ. Книжката е издадена отъ „Свѣтъ“ въ 1908 г.